

**SYNTA||XIS LINGVAE GRAECAE,|| IOANNE VARENNIO ||
Mechliniensi Au||tore.|| PRAETEREA ANNO-||tatiunculae
paucae ad praecepta Synta=||xis Varennianaee, per
IOACHI-||MVM CAMERA-||RIVM.|| ... ||**

Varennius, Joannes

Basileae, 1536

VD16 V 385

Etç.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69674](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69674)

ὀφειλοντι, opportune. γν̄ ἀκαρῆς, subito, momento. γν̄ βραχῆς, paucis, in summa. γν̄ κυκλω, circū, circa, undiq̄, in uniuersum, nullo praetermisso. γν̄ ὀλίγω, summam. γν̄ πρ̄αβύσω, latenter, γν̄ πρ̄όδω, obiter. γν̄ πρ̄ύτω, interea. γν̄ βῆς πρ̄αυτικά, γν̄ βῆς πρ̄αχῆμα, id est, γν̄ βῆς πρ̄όνυ, in praesentiarū. γν̄ κυτι, γν̄ χῶ, ad cutem, ad uiuū prop̄. γν̄ ὡ, quando.

Ε Ί Σ.

Eis communiter, ἐς Attice, semper accusatiuo conſtruitur, ποιῆσαι ἐς ἑαυτὸν, periculi ſui facere, ἐς τὸ ἕχαθον, ad ſummum diſcrimen, ἐς τετάρτω, die tertio. ἐς πέμπτω, die quinto. ἐς τὸ μπαλιον, in contrarium. ἐς τὸ οἰκίον μέρθ, pro uirili. ἐς νέωτα, in futurum, in ſequentem annum, & deinceps aduerbialiter, ἐς κόρακας, ad coruos.

Cæterum, ἐς ἀδισ, ἐς διδασκαλῶν, deſeruiue dicuntur, quemadmodum de ἐπ̄ præpoſitione dictum eſt. Quomodo & Terent. in Adelph.

Vbi ad Dianæ perueneris.

In rebus quæ inanimatis maxime utendum

dum

dum est *εις*. In rebus uero animatis *πρός*, *προδύομαι εις αγοράν*, eo in forum. *πέμπω χρυσίον προς σε*, mitto aurum ad te.

Etiā *εις* utimur in laudem & relationem, *ἀνήνεγκε εις ἀρχόντα*, retulit ad prætorem. *ῥυμνος εις Ἀπόλλωνα*, hymnos in laudem Apollinis. *πῶς* uero, ubi significabimus aduersari, *πολεμῆς πῶς ὁμόρους*, belligeratur aduersus finitimos. In qua significatione inuenitur quādoq; & *εις*, *ἠγνωμονήκαμεν εις ἡμᾶς*, ingrati fuerunt in nos.

Quandoq; significat usq; *εις ἐμέ*, usq; ad ætatem meam. Quandoq; apud, *εις τοὺς Μακεδόνες*, apud Macedones. Quandoq; circiter, *εις ἄνδρας διακοσίους*, circiter ducentos uiros. Quandoque ob, *εις δυσχέρειαν λαιδβεῖν*, ob ignobilitatem conuitiari.

Ponitur præterea pro *γν'*, *εις τὸ πῶρον*, pro *γν' ἐπὶ πῶρον*, quod dicitur tam de tempore quo loquimur, quā de alio instāti, pro eo quod est, in præsens. Chrysof. *εις σήλω χαλιῶ γράψαντες, ἢ γν' σήλω χαλιῶ*

αὐτῶν

αὐτῶν

κῆ. Marci 2. κῆ ἠκέσθη ὅτι εἰς οἶκον ὄσι, & au-
ditum est, quod in domo esset.

Capitur etiā unā cum suo casu quan-
doq; adverbialiter, εἰς τὰ μάλιστα, εἰς τὰ
πρώτα, εἰς τὰ ἔχιστα, εἰς τὸ ἀκρίβιστα, εἰς ὑ-
περβολῶν, ἢ τοῖς μάλιστα, summe, maxi-
me. εἰς δυνάμιν, quā potuit maxime. εἰς
δ' ὅρον, oportune. εἰς ἑκάστον, cōmode. εἰς ὄν,
simul: sicut Latini dicunt, convenire in
unum. εἰς ἀπαξ, εἰς τὸ ἀπαξ, simpliciter, o-
mnino. εἰς ὅσον, quandiu. ΕΚ.

Ἐκ præpositio eadem quæ & ὅς, sed il-
la utimur consonante sequente, hac vo-
cali: & utraq; genitiuo iungitur, ὅς ἀμα-
ξῆς λαλεῖν, ἐ plaustro loqui. ὅς ἀπραξίας
πρωγματα, ex ocio negocium. ἐκ τῶν δίδος
δέλτων, ἐ Iouis tabulis. ἐκ λύκος σόματῶν,
ex ore lupi. ἐκ πῦρα λόγῶν, ex insperato. ἐκ
πῦρα ἀλλήλων, per alternitatem: uel, ut Gela-
lius ait, ex geminatione. ἐκ πῦρα ἔργων, extra
propositū. ἐκ πῦρα ὀφθαλμῶν, obliquis oculi-
bus uidere. ἐκ ῥίζης, à radice, ab initio. ὅς
ὑπερβολῆς, ex ordine, ex congrua conse-
quentia. ἐκ νέας, ἐκ νέου, ἐκ παλαιοῦ, ἐκ παλαι-

H δ' ὅς,